

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2014. gada 17. janvārī

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Aija Branta, tiesneši Kaspars Balodis un Uldis Ķinis,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 6/2014),

k o n s t a t ē j a:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu izvērtēt Ministru kabineta 2006. gada 25. aprīļa noteikumu Nr. 327 „Noteikumi par Ieslodzījuma vietu pārvaldes sniegto maksas pakalpojumu cenrādi” (turpmāk – Noteikumi Nr. 327) pielikuma 9. punkta (turpmāk – apstrīdētais regulējums) un 2013. gada 3. septembra noteikumu Nr. 739 „Noteikumi par Ieslodzījuma vietu pārvaldes sniegto maksas pakalpojumu cenrādi” (turpmāk – Noteikumi Nr. 739) pielikuma 9. punkta atbilstību (turpmāk – apstrīdētās normas) Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 105. pantam.

2. Noteikumu Nr. 327 pielikuma 9. punkts paredz, ka ieslodzītā īpašumā vai lietojumā esošā mazgabarīta televizora (ekrāna izmērs līdz 50 cm pa diagonāli) lietošanas izmaksas mēnesī ir 3,58 lati.

Noteikumu Nr. 739 pielikuma 9. punkts pēc būtības padedz to pašu, nosakot televizora lietošanas maksu Euro valūtā.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata lieta ir ierosināma, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktu prasījums izvērtēt Ministru kabineta noteikumu normu atbilstību Satversmei ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā var iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

6. Konstitucionālajai sūdzībai jāatbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktajām prasībām.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa prasa, lai pastāvētu pamatota iespējamība, ka apstrīdētā norma aizskar pieteikuma iesniedzēju.

Pieteikumā norādīts, ka Pieteikuma iesniedzējs lietojot savā īpašumā (valdījumā) esošo televizoru. Apstrīdētās normas paredzot ieslodzītās personas

pienākumu segt minēto elektroierīču lietošanas izmaksas. Šāds pienākums esot uzskatāms par nesamērīgu Satversmes 105. pantā ietverto pamattiesību ierobežojumu.

Satversmes tiesas kolēģija norāda, ka personas pamattiesību aizskārums Satversmes tiesas likuma izpratnē ir saprotams tādējādi, ka apstrīdētā norma rada nelabvēlīgas sekas pieteikuma iesniedzējam. Par konstitucionālās sūdzības priekšmetu var būt vienīgi konkrēts un tiešs personas pamattiesību aizskārums (*sk. Satversmes tiesas 2002. gada 11. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2002-07-01 3. punktu*).

Satversmes tiesa ir norādījusi, ka notiesātajam soda izpildes režīma ietvaros tiek noteikti zināmi ierobežojumi, kas paredzēti Latvijas sodu izpildes kodeksā un citos normatīvajos aktos. Šādu papildu ierobežojumu mērķis ir nepieciešamība nodrošināt disciplīnu un kārtību brīvības atņemšanas iestādē (*sk. Satversmes tiesas 2006. gada 6. februāra sprieduma lietā Nr. 2005-17-01 6. punktu un 2009. gada 7. oktobra sprieduma lietā Nr. 2009-05-01 14. punktu*).

Ieslodzījuma vietu pārvalde ir norādījusi, ka katrai notiesātā elektroiekārtai ieslodzījuma vietā neesot iespējams uzstādīt atsevišķu elektroenerģijas skaitītāju, kas dotu iespēju precīzi noteikt patērēto elektroenerģiju. Tādēļ esot aprēķināts katras sadzīves tehnikas iekārtas vidējais elektroenerģijas patēriņš visās ieslodzījuma vietās un noteikta vienota cena pakalpojumiem, kas saistīti ar ieslodzīto īpašumā esošās sadzīves tehnikas lietošanu. Tādējādi tiek nodrošināta vienlīdzīgas attieksmes ievērošana un vienādas pakalpojumu cenas visās ieslodzījuma vietās (*sk. Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2012. gada 18. jūnija skaidrojumu Nr. 1/13.1-4346 „Par elektroenerģijas izmaksām”*). Satversmes tiesa ir atzinusi, ka personas atrašanās pilnā valsts apgādībā neliedz prasīt tās līdzdalību tādu izdevumu segšanā, kuri pārsniedz šai personai obligāti nodrošināmo minimumu (*sk. Satversmes tiesas 2012. gada 21. jūnija sprieduma lietā Nr. 2011-20-01 13. punktu*).

Līdz ar to pieteikumā nav pamatots, ka apstrīdētās normas aizskartu Satversmes 105. pantā noteiktās pamattiesības un pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

n o l ē m a:

atteikties ierosināt lietu pēc [...] pieteikuma (pieteikums Nr. 6/2014).

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas
2. kolēģijas priekšsēdētāja

A.Branta